

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
La America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei.
a doua și a treia oră 4 Lei.

Ziua Domnului

Intristătoare băgare de seamă asupra felului cum cinștim noi, creștinii, ziua Duminecii și ce pildă bună ne dau, în această privință, Evreii

De GAVRIL TODICA

Duminecile când merg la sfânta biserică, trec pe lângă locuința lui Joska. Acest Joska e păpucar de meserie, ca Aron, ca Petru și ca alți păpucari. Toți aceștia de religie sunt creștini.

Mai avem în sat și alți păpucari, de religie mozaică (jidovi).

Intre păpucarii de religie creștină și între păpucarii de religie mozaică este deosebire mare.

Dacă suntem cu ceva băgare de seamă, vedem și ne convingem, că păpucarii de legea lui Moise, în toate zilele de Sâmbătă și de sărbători jidovești, n'ar pune mâna pe ciocan și pe sulă pentru cât bunu-i în lume! Ci se îndreptează de dimineață spre casa lor de rugăciune.

Dar păpucarii creștini, tocmai în diminețile de Dumineci și sărbători lucră mai avan. Par'că anume își potrivesc lucrul „cel mai urgent“ pe timpul rugăciunilor din sfintele biserici. Când preoții și cantorii fac sfintele liturghii în toate bisericile, meseriașii noștri, po-recliti creștini, atunci bocănesc mai procler și se hărnicesc de mama focului! Abia isprăvesc cu hărnicia colea către amiazi, când toată lumea se întoarce acasă dela biserică. După amiazi, nu mai lucrează, ci se spală, se îmbracă curat, și ies ca domnii la plimbare sau, cele mai adeseori, la jocuri de popice (cugle) și de cărți, împreunate de sticle de bere și cu chilograme de vin, după cum e moda de azi și cum trăește toată lumea bună: de a cheltui Dumineca tot ce câștigă peste săptămână.

La crișme, la popice, la cărți, se îndeamnă harnicii noștri păpucari și în zilele do peste săptămână. Pe semne, nu li-se prea imbulzește lucrul „urgent“ decât în diminețile de sărbători și de Dumineci.

Și cum sunt păpucarii, cam așa sunt toți meseriașii jidovi și creștini.

Oei de religie mozaică își respectază cu sfîntenie Sâmbetele și sărbătorile jidovești. Oei de religie creștină tocmai în diminețile de Dumineci și sărbători se hărnicesc mai tare, iar

după amiazi hoinăresc și chefuesc până pe la miezul nopții, ba uneori până în zorile zilei.

Să ne spună cetitorii, că oare nu e ciudată rânduiala asta, a meseriașilor creștini? Și nu s'ar născocori foc și pară, dacă cineva i-ar sili anume să lucreze în diminețile de Dumineci și sărbători?

Ba s'ar născocori și s'ar cătrăni de să ferească Dumnezeu. Și s'ar întovărăși cu toți socialiștii, ca să răstoarne pe „spureații de patroni capitaliști“ — cum zic socialiștii. Dar când sunt liberi, când lucrează ei de capul lor și pe răspunderea lor, atunci nu mai grăesc așa și nu se burzulesc, ci își potrivesc lucrul urgent deadreptul pe placul Satanei.

A munci nu-i rușine! O tânără principesă engleză, fiica Ducese de Newcastle, care este una dintre cele mai bogate familii din Anglia, s'a hotărit de curând, să nu mai trăiască în trândăvie și'n petreceri fără rost, și a intrat vânzătoare într'o prăvălie. Noua vânzătoare își face slujba cu toată tragerea de inimă și lucrează ziua întreagă, în rând cu celelalte fete din prăvălie. Câte „domnișoare“ din țara noastră, n'ar putea lua pildă dela principesa engleză! Nu intrând vânzătoare la prăvălie, de cari noi Români, durere, puține avem, ci măcar ajutând la lucru în gospodăria părinților. Că azi, multe fete dintre ale noastre, cât ce miroasă un pic de carte, își taie pletele și vigănille, și nu mai vreau să știe, nici de ac, nici de răntaș. .! Fără să mai pomenim de straturile cu ceapă și cu pătrânjei. Noi ne umplem țara cu fete „învățate“, iar prin grădini plivesc mumănille și tătâni. Așa zadarnic ne tot plângem de trai greu și de sărăcie. .!

Lovit de trăznet lângă o olale de grâu. În hotarul comunei Crasna din Sălaj, niște săteni unguri cărau la grâu. Ridicându-se o furtună grabnică, oamenii au căutat să se ocrotească de ploaie pe lângă crucile de snopi. Așa a făcut și fiicăul Szabó Arpad. Inșă n'a avut noroc, căci trăznetul a lovit tocmai în claia lângă care se scutise. El a murit acolo, pe loc.

De ale cantonilor

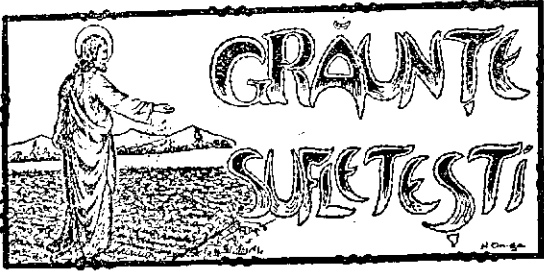
Domnule Redactor! Pe la începutul anului în curs am cetit în gazeta Dv. mai multe articole, cari se referiau la situația cantonilor din Ardeal. De câteva luni însă nu se mai scrie nimica despre aceasta; nu știu care este cauza? Ori doară aceia, cari atuncia aveau intenția și gândul de a sprijini aceasta mișcare, se simt mulțumiți cu atâta? Eu cred că nu, ci alta este cauza. Ei vor fi disperat, văzând că cuvântul lor n'a fost auzit de aceia, cari sunt în drept și ne pot îndeplini această cerere dreaptă. Nu, fraților, nu trebuie să disperăm, pentru că întotdeauna asupra unei chestiuni noi se ivesc discuții și întrebări, și fără de aceea, noi încă nici n'am făcut pașii necesari, iar acum nu trebuie să lăsăm lucrurile baltă, ci trebuie să mergem înainte pe calea care am pornit, pentru a ne câștiga drepturile cari ni-se cuvin, ca și colegilor din vechiul regat.

Pentru aceea trebuie să ne organizăm în așa fel, ca, pe cale legală și pașnică, cererile noastre să fie așternute înaintea acelor, cari sunt azi la cârma țării și sunt în drept a ne satisface, știindu-i că lucrează în direcția de-a mulțumi toate clasele sociale.

De aceea, pentru a ajunge la această țintă, eu cred potrivit, ca fie care cantor dela reședința protopopească, să convoace la o dată potrivită, dar fără multă amânare, pe toți cantorii din district la o constătuire, la care să fie rugați și Domnii protopopi a luat parte (dacă cantorii din district nu au altă organizație), unde se vor discuta diferite chestiuni, pentru a se găsi punctul de plecare în această direcție. Hotărârile luate acolo, să se înainteze Direcțiunii cursului de cantori din Blaj, (districtele aparținătoare altor episcopii, le vor înainta ierarhic) care la rândul său va aduce chestiunea la cunoștința Preaveneratului Consistor, pe care, prea plecați îl rugăm, să desemneze o persoană dintre bunii noștri părinți sufletești, care, la timp potrivit, să convoace pe toți cantorii din Ardeal într'o adunare generală, la Blaj. Bine înțeles, adunările parțiale ale districtelor protopopești își vor alege unul sau mai mulți delegați, cari să participe la adunarea generală dela Blaj, pentru a nu se face prea mari cheltuieli. În aceasta adunare generală, se vor pune toate la cale, alegându-se un comitet, în frunte cu persoana desemnată de Preaveneratul Consistor, care apoi să pregătească toate celea de lipsă și, la rândul său, să intervină pe cale legală la Ministerul Cultelor, pentru satisfacerea dorințelor drepte ale cantonilor din Ardeal.

Tăduni

Cornel Bența
cantor.

Mustrarea de cuget

Când un om face o faptă bună, de pildă hrănind pe un flămând, îmbrăcând pe un gol și altele, atunci în sufletul lui se naște o mulțumire. Dacă însă omul face o faptă rea, de pildă strică numele bun al cuiva, păgubește pe cineva, ori face alt rău, atunci umbra faptei lui se ține tot după el, ziua și noaptea, iarna și vara, și nu-l lasă să-i tignească de nimica, ci îi tot șoptește la ureche, îl tot muștră. Acest strigăt al sufletului, care te laudă când faci o faptă bună, dar care te muștră, te sbiciuește fără milă când faci o faptă rea, se numește conștiință.

Oamenii gânditori, filozofii, zic, că nu este pe lume o pedeapsă mai mare ca muștrarea de conștiință, care nu se desparte de tine nici o clipită, ci îți tot strigă în ureche, până ce te înnebunește.

Un poet englez ne povestește, că un general împreună cu soția sa au ucis pe regele lor, pentru ca să ajungă ei pe tron. După săvârșirea omorului, ei ajung într'adevăr pe tron, dar ce folos că muștrarea de conștiință în duce pe amândoi la nebunie. Generalul, care acum era rege, vede în tot locul unde voia să șadă năluca regelui ucis de ei. Soția lui se scula noaptea din pat, umbla dormind prin casă și își freca mâinile ca și cum s'ar spăla. Ea vedea, i-se năzărea pe mâini o pată de sânge pe care voia s'o șteargă, dar oricât o spăla ea tot nu se mai ducea, încât striga cuprinsă de nebunie: „Ahl nu mai pot de mirosul sângelui. Această pată blestămată nu s'ar putea spăla nici cu toate parfumurile Arabiei“. Urmarea acestei muștrări a fost, că praf s'ales din toată strălucirea lor regească.

Povestirea ee urmează, vă va arăta puterea sbiciului conștiinței.

Prima moarte de om ce s'a făcut în lume a fost a lui Abel, care a fost ucis de fratele său Cain. Dumnezeu pentru această faptă l-a blestemat pe Cain, să rățească nebun prin pusturile lumii, iar umbra fratelui său să-l urmărească peste tot locul. I-a mai pus Dumnezeu lui Cain și un semn ca să nu-l omoare nimenea, ci să se chinuiască așa în lume.

Indată după blestăm Cain își ia femeia, copiii și nepoții săi și fuge, să se ascundă dinaintea lui Dumnezeu.

Fața lui era palidă, ochii înholbați, părul vâlvoi. Copiii lui erau îmbrăcați cu pei de dobitoace, iar femeia cu părul despletit și mai moartă de oboseală. Mânia lui Dumnezeu se descarcă asupra lor cu trăsnete și fulgere, iar ei fugiau, fugiau ziua și fugiau noaptea. După cale de câteva zile și câteva nopți nedormite, ajung la poala unui munte. Femeia, copiii și nepoții, nemaiputând merge, ziseră: „Haideți să ne culcăm aici pe pământul gol și să dormim“. Deci se așezară cu toții pe iarbă la poala muntelui. Femeia, copiii și nepoții lui Cain adormiseră ca morți, dar el, deși rupt de oboseală, nu putu să adoarmă, și stătea într'un cot și se gândia. Deodată el trăsare, își ridică capul și să uită prin întunecimea deasă până în fundul cerurilor. Acolo departe, vede el un ochiu foarte deschis care-l privește și pătrunde până în adâncul inimii. Era Ochiul lui Dumnezeu, care-l muștra pentru uciderea fratelui său. Atunci Cain cu un glas tremurător începe a striga: „Ah Dumnezeule, văd că sunt prea aproape de tine!“ Se ridică, pipăiește prin întuneric, deșteaptă copiii, nepoții și pe femeia-sa și se pun pe fugă în negura întunecoasă a nopții. Treizeci de zile și treizeci de nopți se tot duc într'una, fără somn și fără repaus. Cain mergea înaintea gloatei. Era tăcut ca un mut, palid ca un mort și tremura la orice șgomot. Să-i fi dat bunurile lumii și nu i-s'ar fi tocmît inima. Într'a treizecila seară ajung într'o țară presărată cu nisip, care pe atunci se numea Asiria. — „Ne oprim aici — zice el — căci în ascunzișul acesta nu ne mai poate vedea nimeni. Rămânem în locul acesta

căci am atins marginele lumii“. Dar pe când se așezau ei, Cain zărește ochiul lui Dumnezeu, care era în fundul cerurilor, tot în locul în care îl văzuse mai înainte cu treizeci de seri. Atunci un fulger de groază trece prin trupul lui și începe a răzni din toate puterile: „Ascundeți-mă dinaintea groazei dumnezeiești!“ Copii plini de groază îl priveau ca pe un nebun. „Dragă Iobel — zice Cain către căpetenia celor ce locuiau în corturi — întinde pânza cortului în partea aceea a cerului, ca să mă scap de săgețile ochiului lui Dumnezeu“. Iobel dă poruncă supușilor săi și aceștia numai decât întind un perete de pânză care acoperia cerul, dar Ochiul lui Dumnezeu nu-l puteau ascunde, nu-l puteau astupa ca să nu privească la nenorocitul de Cain. Văzând lucrurile acestea, Iobel apucă trâmbița lui de aramă și suflă în cele patru părți ale cerului. La sunetul trâmbiței se adună toată rudenția lui Cain, căci era mare foarte. Bătrânii și cei mai deștepti în un sfat în care hotărâse cum ar putea face nu stăvilari, care să poată scuti pe strămoșul lor Cain de razele fulgerătoare ale Ochiului lui Dumnezeu. Fac ei un perete de aramă lung și înalt că acoperea razele soarelui, dar toate zadarnice, căci Cain striga într'una: „Uitați-vă la Ochiul lui Dumnezeu care mă pedepsește pentru fără delegea mea!“ Văzând chinurile lui Cain, se ridică Henoch în mijlocul adunării și cuvintează: „Pentru ca să putem scăpa de nenorocire pe strămoșul nostru, trebuie să zidim o îngrăditură uriașă de peatră și fier, încât să nu se poată apropia nimeni de ea. În mijlocul îngrăditurii să facem o cetățuie în care apoi să punem pe nenorocitul de Cain.

Acest sfat a plăcut la toată adunarea, deci se apucară de zidit. Tubolcain, tatăl lucrătorilor de fier, era conducătorul acestor lucrări supraomenești. Nu trecu multă vreme și cetatea cu îngrăditurile ei fu terminată. Stânci întregi de piatră sură erau legate cu scoabe de fer, încât semăna cu cetatea cea înfiorătoare a iadului. Zidurile ei aveau grosimea munților, iar deasupra porții era scris: „Aici nici Dumnezeu nu poate intra“. Când toate fură săvârșite, Cain intră în mijlocul cetățuiei uriașe și se închide într'un turn întu-

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Noi țărani

N'avem palate,
Și nici mobilă scumpă'n ele
Noi n'avem ghetele la modă,
Piciorul nostru stă'n obiele;
Noi nu dorim măriri deșarte,
Dar nu dorim nici înjosire,
Noi suntem oameni fără carte,
In schimb, avem și noi iubire!

Avem și noi suflet în piepturi
Și-avem și multe datorințe,
Dar vrem, în schimb, s'avem și drepturi,
Suntem sătui de umilințe!

Și vrem s'avem cui să ne plângem
Când ni-se face nedreptate,
Și num'asa să fie legea
Cum este-a noastră bunătate.
Noi nu vrem să'nșelăm pe nimeni,
Dar nici noi înșelați să fim,
Căci praf vom face din acela
Ce ne hrănește cu venin!

Nol nu vrem vorbe-amăgitoare
Cu înțeles pe car' nu-l știm,
Noi vrem pe față adevărul,
Cădel adevărul îl iubim!

Iar când aceste mici dorinți
Vor fi pe voia țărănimii,
Va fi liniște pretutindeni
Și va tăcea glasul mulțimii;
Și-atunci va fi liniște'n țară
Și liniștiți vor trece anii,
Iar țara de va fi'n pericol,
Vom apăra-o noi, țărani!

Ighis

Ion Iancu-Dumbravă.

Strechia

Nu unuia și nu odată cred că i-se va fi întâmplat, să vadă în decursul verii și cu deosebire în zilele cele mai călduroase din luna Iulie și August, cum o seamă de vite cornute își ridică deodată coada pe spinare și apoi, coada și cu capul ridicate în sus, prind a fugi mâncând pământul, încotro le duc ochii și picioarele.

Cauza acestei fugi, neobișnuite, în decursul celorlalte luni de peste an, nu e nimic alta decât numai spaima și groaza cea mare, ce o au vitele cornute, și anume bovinele, de o muscă, anume Strechia. Aceasta fiind foarte lacomă de sânge și totodată foarte îndrăzneală, chiar obraznică, cum dă cu ochii de vitele cornute, zboară împrejurul lor, le urmărește bâzâind în toate părțile, și nu se lasă până ce nu se așează pe dânsele. Apoi prinde a le înțepa adânc în piele, mai ales dealungul spinării, și apoi a le suga cu nespusă lăcomie

sângele, până ce se satură și le încrunță toată spinarea, cauzându-le prin aceasta foarte mare durere și usturime.

De aci vine apoi că vitele, cum aud bâzâitul acestui înverșunat și supărător dușman al lor, se sperie și, pline de frică și de groază, ca să nu le cășuneze durere orin înțeparea și sugerea sângelui, prin prind a strechia, adică a fugi în ruptul capului încotro le duc ochii și picioarele, sărind peste garduri și dând buzna, ca niște apucate, peste tot ce le stă în cale. Ba, ce este încă și mai mult, spaima, groaza și fuga lor e uneori așa de mare, că nu mai știu încotro aleargă și ce fac, din care cauză apoi, nu una și nu odată, căzând în vreo groapă sau prăpăstie, se primejduește, adică își frânge vreun picior sau își rupe chiar și gâtul.

Se zice, că dintr'un început nu boii, nici vacile erau acelea cari strechie ca în ziua de astăzi, ci oile.

Zice că pe când umbla Dumnezeu și cu Sânt-Petru pe pământ, mergeau din sat în sat și din oraș în oraș, și după ce sfârșiau și se săturau de văzut toate câte voiau să le vadă, porniau mai departe pe unde vedeau cu ochii.

Astel, într'o zi, ajunseră ei într'un codru cât e lumea de bătrân, și vârindu-se în codrul acela, se văzură deodată rățaciți. Umblă el cât umblă, încolo și înoace, dar nu dau nici de un semn sau măcar de vreo cărare, ca să aibă pe unde ieși la lume.

necos. Copiii săi se adună și-l întreabă: „Tată dragă, așa-i că Ochiul lui Dumnezeu nu te mai poate privi?”, dar Cain, sub povara mustrării de conștiință, sbiera: „O. pământule, deschide-te. și mă înghite de viu, căci nici în ascunzișul acesta uriaș nu pot scăpa de Ochiul lui Dumnezeu. Scoateți-mă de aici și-mi săpați o groapă în care dacă voi intra să nu mă mai vadă nimeni și nici eu să nu mai văd pe nimeni!”.

Se făcu deci o groapă în care fu așezat Cain pentru veșnicie, însă Ochiul lui Dumnezeu, sbiciul conștiinței nici în mormânt nu-i dădu pace, ci-l privia cu aceeași groază de ghiață.

Acest Ochiu alui Dumnezeu, care a privii cu atâta putere pe Cain, este Ochiul conștiinței, care privește și astăzi pe toți acei cari săvârșesc fapte de ură contra deaproapelui său. Deci vezi, creștine, sărgueștete și te fereste de faptele cele rele, ca să nu cazi și tu sub povara sbiciului Ochiului Conștiinței, care l-a chinuit atât pe răufăcătorul Cain.

După V. Hugo

Augustin Pop
licean, Blaj.

Școala de notari din Arad

Cine vrea să intre la școala de notari, trebuie să aibă 28 ani impliniți și să nu fi trecut de 40. Ca pregătire, i-se cere să aibă certificat de absolvire a liceului. Se mai cere un certificat medical de sănătate, un altul de cetățenie română și o dovadă de bună purtare, dela primăria camunei sau orașului, unde trăiește.

Primirea în școală se face în temeiul unui examen de admitere din l. română, istoria Românilor, geografia României și noțiuni de drept administrativ și economie politică. Inscriserile pentru examenul de admitere, la școala din Arad, se fac la 1 Septemvrie. Tinerii cari reușesc foarte bine la examenul de primire, capătă bursă lunară de 2500 lei.

Școala ține din 15 Septemvrie până în 15 Iunie. Elevi particulari (de cei cari să locuiesc acasă și și să se prezinte numai la examene), nu se admit.

Ce mai e nou în politică

Cu închiderea Parlamentului politica mai hodinește și ea — S'au potolit și valurile în jurul întâmplărilor dela Lupeni — Guvernul e mulțumit cu munca îndeplinită de Corpurile Legiuitoare — Liberalii au început să se miște

Căldurile celea mari de sfârșit de vară, au înmuiat și frământările politice din țara noastră. După o lungă muncă, parlamentarii și conducătorii politicii, s'au retras pe la olaturile lor, la hodină. Numai miniștrii au mai rămas la București, ținându-i acolo de înaltele lor slujbe și, mai cu seamă, de nenorocitele întâmplări dela Lupeni, unde răutatea comunistilor a împins în gura puștilor pe atâția muncitori nenorociți. Incep însă a se potoli și valurile acestor dureroase întâmplări, cari au dat prilej străinilor răutăcioși să ne mai hulească țara și să ne stropească cu noroi.

Guvernul a pornit îndată după tristul caz, celea mai amănunțite cercetări și e vorba ca prefectul Rozvan să fie suspendat din slujba sa, cel puțin până ce se vor lămurii deplin lucrurile. În orice caz, soldații cari au folosit armele nu pot fi socotiți vinovați, căci ei au ridicat puștile numai în momentul din urmă, când muncitorii, ațîțați de conducătorii lor fără suflet, au început să arunce cu bolovani și să izbească în soldați cu drugi de fier. Vinovați sunt ațîțătorii, cari ar trebui turnați în cea mai întunecoasă gherlă, să le treacă pofta pentru totdeauna, și lor și altora

ca dâșii, de-a mai răscoli patimile omeneshti.

În afară de tristele întâmplări dela Lupeni, guvernul d-lui Maniu este deplin mulțumit, mai ales cu munca pe care au desfășurat-o Corpurile Legiuitoare, dela deschidere și până la plecarea în vacanță. Niciodată Parlamentul dela București, dela România mare încoace, n'a făcut mai multe și mai însemnate legi, decât în sesiunea care s'a închis. Parlamentarii n'au stat pe degeaba în capitală. Urmează numai, ca legile făcute să și fie aplicate bine, și țara să simtă de fapt o înaintare și o ușurare pe urma lor.

Parlamentarii ar trebui acum, să coboare prin sate cât mai neîntârziat, să cerceteze la fața locului durerile țării, să lămurească pe oameni și să-i ajute, căci poporul începe iarăș să se plângă de greutate și de necazuri. Bucate a dat Dumnezeu din belșug, dar plugarii se plâng, că trebuie să le prădeze pe prețuri de nimic și haznă ca 'n palmă. În schimb cametele și dările sunt grele, iar poporul nu-și poate implini necazurile. În deosebi creditul acela agricol de-ar veni cât mai neîntârziat, căci altfel plugarii se duc pe copcă. Acestea

Acum supărați și amăriți până în suflet, că nu știau ce să înceapă și să facă, iată că li-se deschide deodată dinaintea ochilor o poiană mare cu fel de fel de ierburi și de flori. Aci îndată dau peste un păcurar, care păștea cireadă de vite. Vitele deși erau în dricul verii, și o arșită ca aceea de te coceai, pășteau în liniște locul, iar păcurarul dormia dus la umbra unui făgean, căci vitele până atunci nu aveau obiceiul de a strechia.

Dumnezeu și Sân-Petru, când deteră cu ochii de păcurar, bucuria lor!... Se apropiară de dânsul și-l deșteptară din somn, crezând, că el îi va da la drum și le va arăta calea pe unde să iasa din codru.

Dar păcurarul, întrebat fiind de Dumnezeu Sfântul: în care parte să apuce, ca să dea mai curând de lumea cu oameni, nici n'a ridicat capul spre a le da un răspuns omenesc, ci cum sta lungit pe iarbă, a întins numai piciorul drept și arătând cu dânsul, somnoros cum era, zise:

— Dacă vreți să ieșiți la lumea cu oamenii, apoi ia mergeți în colo, că veți ieși! Și după ce rostii cuvintele acestea se întoarse pe cealaltă parte și se puse iarăș pe somn.

Dumnezeu și cu Sân-Petru, tovarășul său, văzând omenia păcărului, zise:

— Așa mi și-i treaba? Ei, lasă că de astăzi înainte nu vei mai dormi tu așa de liniștit și fără de nici o grijă ca până acum, că vitele tale nu vor mai păște așa de liniștite,

ci vor strechia și se vor duce încotro le vor duce ochii și picioarele!

Și într'adevăr, că din acel minut, cum a rostit Dumnezeu cuvintele acestea, a și dat strechia în vite și vitele au început a strechia și a fugi ca niște turbate în toate părțile, și tot așa strechie ele când dă strechia între dânsele, și în ziua de astăzi.

Păcurarul, când a văzut că vitele prind a fugi ca niște turbate cu coada ridicată pe spinare, a sărit ca fript de jos și a început a alerga după dânsele, doară le-ar întoarce îndărăt. Dar de unde? Că vitele, cât ai scăpăra dintr'un amnar, se făcură nevăzute, intrând într'o sîhlă din apropiere.

Dumnezeu și Sân-Petru după ce-l blagosloviră astfel pe păcurar, se porniră mai departe, fără de a ști unde vor ajunge pe calea apucată. Iată însă că, după mai multă cale făcută prin codrul acela, trecând prin mai multe silhe, sau sîhle și smide, dau deodată peste o altă poiană în care un cioban își păștea oile sale. Însă cum le păștea? Că oile fugiau de nu li-se vedeau picioarele, când într'o parte, când într'alta, iar ciobanii după dânsele, când încolo, când încoace, doară le-o putea strânge la un loc; dar par'că era făcătura nu alta, că oile fugiau de-și scoteau ochii.

Și pe când ciobanului îi curgeau sudorile ca bobul pe față, de atâta alergătură și nu se mai putea ținea pe picioare de obosit ce era, tocmai atunci se apropie și Dumnezeu cu Sân-

Petru de dânsul și-l întreabă în care parte să apuce, ca să se poată întoarce iarăș la lume?

Ciobanul cu toate că era necăjit până în suflet, pentru că-i fugiau oile, se oprește locului, și șterge sudorile cu măneca, și apoi zice:

— Poftim, apucați în colo, că dacă veți apuca în partea aceea, foarte lesne și de grabă o să dați de capătul codrului acestuia!

Și apucând ei acea cale, n'a trecut mult timp la mijloc și au ieșit la lume. Iar după ce au ieșit unde le-a fost dorința să iasă, zise Dumnezeu către prietinelui său:

— De azi înainte oile ciobanului acestuia, pentru sfatul lui cel prietenos și bun ce ni l-a dat, nu vor mai fugi ca niște sălbatice, ci numai când vor fi ploii și vânturi, iar de strechiat, niciodată nu vor mai strechia, ci vor păște liniștite locului, și el va avea timp nu numai să se pună jos ca să se odihnească, ci să și cânte din fluer.

Și dintr'acea vreme, oile pase frumos, iar pacurarii, adică bouarii și vâcarii, când dă strechea în vite, stau necontenti în picioare, căci dacă n'ar sta, vitele lumea în cap ar lua, pentru că din ziua încare a hotărât Dumnezeu ca nu oile, ci numai vitele, adică boii și vacile să strechie, de atunci numai acestea strechie.

Simion Fl. Marian.

Citiți „Unirea Poporului”

dureri le auzim noi, în fiecare zi, dela plugarii cari ne caută la foale și ne roagă să le scriem, ca să fie cunoscute și pe această cale, de către îndrumătorii politici.

Aflăm că d. Maniu a și dat poruncă tuturor parlamentarilor partidului național-țărănesc, să iasă prin comune și să ajute, să lămurească cum pot mai bine poporul.

Liberalii d-lui Vintilă Brătianu au ținut de curând o mare adunare în orașul Caracal, unde d. fost ministru Duca a rostit o cuvântare foarte aspră la adresa guvernului și a partidului național-țărănesc, pe care liberalii cică și-au pus în gând să-l răstoarne cât mai neîntârziat dela putere. Oă vreau să-l răstoarne, e lucru de înțeles dela un partid de împotrivire, însă că-l vor și putea, asta-i altă căciulă. Deocamdată semnele nu prea arată. În orice caz, mișcarea liberalilor înseamnă doar atâta, că la toamnă iar se vor începe mai cu putere corțesirile și adunările politice. Însă e de înțeles, că nici național-țărăniștii nu vor sta cu mâinile în sân. Și dacă poporul va începe să simtă o viață mai ușurată, d. Maniu va rămânea mult și bine, acolo, unde l-a pus încrederea țării.

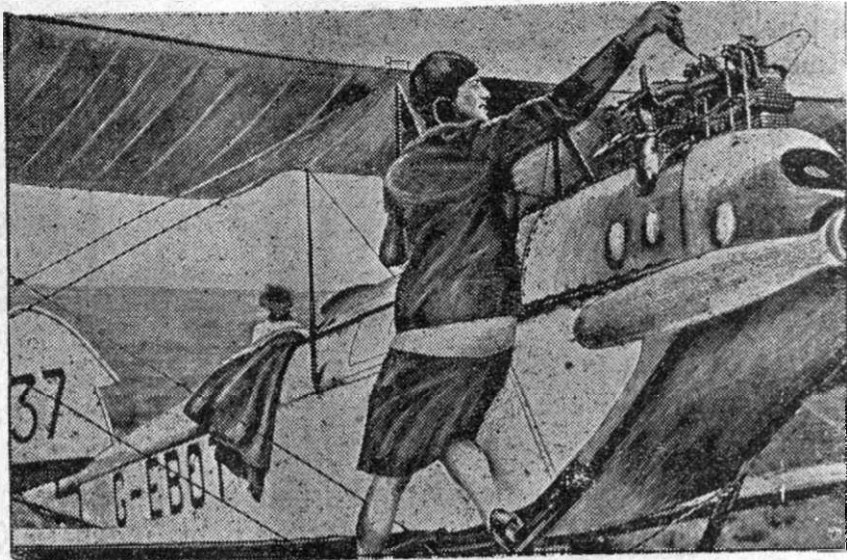
Iarăș „oftanții”

Cu așa numiții optanți unguri, iarăș e necaz. În cursul săptămânii trecute, guvernul unguresc dela Budapesta a trimis guvernului nostru o hârtie, în care se plânge, că nu-i mulțămît cu cele ce i-am îmbiat noi și că pâra grofilor fugiți din România, va duce-o iarăș la Liga Națiunilor. Domnii grofi și baroni, cărora le-au rămas moșiile la noi, cer marea cu sarea și iar dori să ne belim noi poporul, ca să capete ei miliarde. Asta însă n'o putem face și, așa, guvernul unguresc pleacă iarăș cu pâra în proțap, la Geneva.

Plece sănătos, că Apponyi a mai fost acolo și tot n'a putut storce apă din piatră, oricât s'a timburit. Va merge și d. Titulescu, care n'are pereche între advocații lumii. Și se va vedea care pe care. În orice caz, lumea va înțelege odată, că «oftanții» prea vreau să se îngrășe pe spatele noastre, că nu le-am fost destul iobagi și robi o mie de ani...!

În orașul Auburn din America, a fost, în săptămânile trecute, o mare răscoală a întemnițaților. O mie și șapte sute de robi, ne mai putând suferi chinurile și lipsurile la cari erau supuși, s'au răsculat și, luând armele dela paznici, s'au făcut stăpâni pe închisoare, pe care au aprins-o. Sosind pompierii orașului, să stingă focul, răsculații i-au primit cu salve de pușcă. În marea vâlvă care s'a făcut, au sosit și trupele, cu cari întemnițații au început un adevărat războiu. Au căzut mai mulți morți și dintr-o parte și din alta. În celea din urmă au biruit soldații și robii au fost prinși și legați.

Chipul nostru înfățișează temniță din Auburn, dărăpănată și arsă de răscoală.

În chipul nostru se vede în acest chip al nostru, se găsește și femeii cu inimă vitează, cari zboară cu aeroplanelle. La săptămâna trecută a plecat dela Paris un roiu întreg de mașini de sburat, făcând ocolul Europei, cu scopul ca să arate, că aeroplanelle sunt astăzi tot atât de sigure ca și trenurile sau automobilele. Între acestea aeroplanelle se găsește și mașina englezoaicei Miss Spooner din Londra, pe care o vedem în chipul nostru, venind de către Belgradul sârbesc. Ea este lăudată cu mare cinste de către toate marile gazete din lume.

Rușii se încurcă tot mai rău cu Chinezii

Bolșevicii nu-și încep în piele și, precum spun gazetele străine, le-au și sărit în coaste la Chinezi. Războiul între celea două mari popoare s'a și început și, în îndepărtatul răsărit, tunurile bubuie iarăș a perire și a moarte.

Rușii au năvălit peste granițele Chinei și au cuprins mai multe așezări arzând satele și orașele. Chinezii sunt cam nepregătiți de războiu, dar sunt mulți ca mămăruțele și, când se vor trezi din cea dintâi toropeală, va fi vai și amar de spatele bolșevicilor! Mai cu seamă, că între Rusia și China este o depărtare de mai bine de-o lună cu trenul! Până vor putea curge lăcustele rusești spre China, oamenii galbeni le vor putea strivi, rând pe rând, nu cu prea multă greutate.

Cultivarea grâului

Se apropie semănatul grâului de toamnă și pentruca toți economii mari și mici, să poată avea o roadă cât mai îmbelșugată, camera agricolă dă următoarele sfaturi:

Semănatul grâului să se facă numai în ogor sau în arătură făcută după leguminoase (trifoi, bichină, mazăre, fasole).

Pământul trebuie gunoit. Dacă nu este gunoi de grajd, să folosească gunoi artificial — cianamidă ori superfosfat. Acest gunoi se poate cumpăra și prin camera agricolă. E bine dacă se însoțese mai mulți economi, cumpărând o cantitate mai mare

de gunoi, căci să vine cu mult mai lesne și se poate transporta cu trenul până la ori și care gară.

Gunoiul artificial se împrăștie pe arătură cel puțin cu 10 zile înainte de semănatul grâului. Se împrăștie la jugăr cam 100—150 kgr. după cum este și pământul mai bun ori mai slab.

Mai bine e, dacă se împrăștie din amândouă felurile de gunoiu, adică atât cianamidă cât și superfosfat, dar dela împrăștierea cianamidei și până la împrăștierea superfosfatului iarăș trebuie să treacă cel puțin 10 zile.

Acela, care împrăștie gunoiul e bine să-și unghie mâinile cu unsoare sau cu ulei, căci acest gunoi fiind tare, atacă pielea. Să grijească să nu ajungă nici la ochi.

Să nu se samene orice fel de semință. Mai bună e semința de «grâu de Secaș». Mulți economi din județ au astfel de grâu, așa că se poate ușor câștiga.

Dacă nu să seamănă semință curată, cu bobul plin și sănătos, nici roada nu poate să fie bună.

Semința trebuie aleasă la trior. Trior foarte bun este triorul «Heid» cl. V. m. II. Costă vre-o 14,025 Lei. Se poate cumpăra prin Camera agricolă.

Grâul de semință trebuie împietrit. Împietrirea se poate face ori cu piatră vânăta ori cu porzol sau abavit.

Porzolu și abavitul sunt în formă de praf. Se pot pune câte 35 grame într'o felderă de grâu, sau câte 200 grame într'o majă. Amestecarea grâului cu porzol sau abavit se face în sac. Se pun în sac câte 2—3 feldere de grâu și legându-se sacul la gură, se întoarnă dela un capăt la altul până să amestecă bine.

Pravul de porzol și abavit nu umflă bobul de grâu ca și piatra vânăta, din cauza aceasta sunt mai căutate ca și piatra vânăta. Atât porzol cât și abavit se găsește la Camera agricolă. Un kgr. de porzol costă 145 lei, iar un kgr. abavit 165 lei. Un kilogram e de ajuns la semință pentru 5 jugăre.

Semănatul cel mai bun e cel făcut cu mașina în rânduri. Fiecare fir de semință intră în aceeași adâncime și astfel toate firele răsar deodată. Alară de aceea se cruță și semința. Pentru cumpărarea unei mașini de semănat, încă e bine să se însoțescă mai mulți economi. Și aceasta se poate cumpăra prin Camera agricolă. O mașină cu 12 rânduri costă 12,600 lei.

Camera agricolă a trimis ordin pe sate, ca toți primarii să aducă la cunoștință

știință oamenilor sfaturile acestea și să-i îndemne să le urmeze. Numai urmând aceste sfaturi pot să nădăjduiască, că vor avea o recoltă îmbelșugată și că vor avea grâu curat și frumos, iar cumpărătorii îl vor căuta, dând prețurile celea mai bune.

T. Boeriu

Președintele Comisiei interim. a Camerei agricole din jud. Târnava mică.

La școala de menaj din Obreja înscririle au început și tin până în 15 Septembrie. Se primesc fetițe cu 4 clase primare, sau și cu clase de liceu, în clasele mai înalte ale școlii. Informațiuni mai amănunțite la Direcțiunea, Obreja, jud. Alba, Halta Cisteiu.

Ninsoare în puterea verii. Noi ne plângem amarnic de căldură, iar gazetele străine spua că în partea de miazăzi a Franței a nins! Ninsoarea n'a ținut mult nici acolo, apoi valul de căldură de către mare a topit-o și acum asudă din greu și Franțujii.

La New-York au sărit în aer 140 mii butoaie de petrol. În ziua de 9 August s'a aprins la New-York, în America, din pricina necunoscute încă, un mare tanc de petrol, făcându-se o explozie groaznică. În tanc erau înmagazinate nu mai puțin ca 140,000 butoaie de petrol. Zguduitura produsă de explozie a fost atât de cumplită, încât s'a simțit în întreg orașul. Sub apăsarea aerului s'au spart ferestrele la mii de case. Păzitorul tancului a fost sfârșit în bucăți și cu răni grele s'au ales opt muncitori.

Englezii încă vrea să oprească prin lege băuturile spirtoase. În Statele Unite ale Americii, băuturile bețive sunt oprite prin lege de mult timp. Acolo vânzătorii de spirtoase sunt pedepsiți foarte aspru. Crășmarii din America nu au brevete de băuturi. Guvernul englez încă vrea să introducă opreliștea băuturii. O comisie lucrează acum la Londra noul plan de lege. N'ar strica nici la noi să se taie băuturile, măcar pe jumătate.

Semințe alese pentru toamnă. La București s'a ținut de curând un sfat al Camerelor de agricultură, unde d. ministru Mihailache a spus, că guvernul a pus deoparte suma de 25 milioane lei, cu cari să se cumpere semințe selecționate (curățite și sortite) pentru sămănăturile din toamnă. Acestea semințe se vor împărți de către Camerele de agricultură. Economii cari doresc să capete din semințele selecționate, să se înștiințeze de pe acum la primari, iar primarii să facă adrese la Camerele de agricultură.

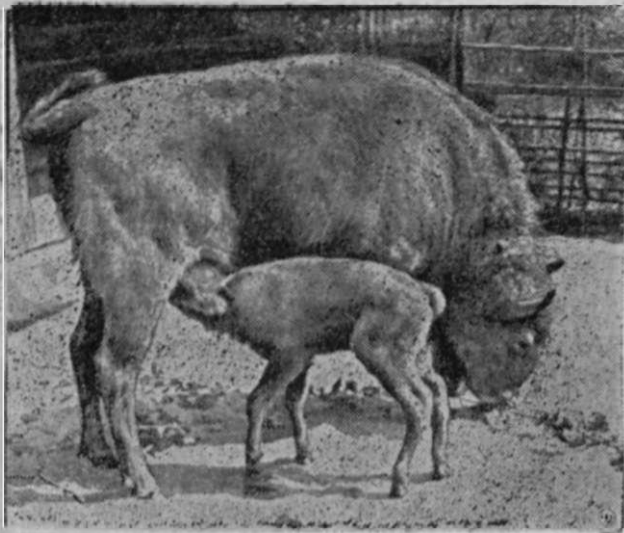
Amurii în concediu. Soldatul Gheorghe Iova din comuna Roșiori, județul Bihor, a căpătat de curând un concediu și a sosit în satul său, să-și vadă părinții și neamurile. Când se apropia ziua de plecare, sârmanul Gheorghe s'a întristat atât de tare, că trebuie să-și părăsească iarăși locurile copilăriei dragi, încât i-s'a făcut rău dintr'odată și a murit, fără să boalească nici măcar un ceas. Doctorul care l-a vizitat, spune, că soldatul Iova Gheorghe a murit de boală de inimă. Singura mângâiere e, că a murit cel puțin între ai săi, cari i-au făcut o îngropăciune foarte jeloasă.

A murit un preot luptător. Cad rând pe rând stejarii bătrâni, cari au fost, în timpurile de restriște, cea mai vajnici și mai neînfricați luptători ai neamului nostru din țara Ardealului. S'a stins și bătrânul protopop al Lujerdiului, venerabilul Părinte Ioan Mureșan, din aluatul tribunilor celor mai aleși ai neamului nostru. Răposatul a fost până la sfârșitul zilelor sale un stâlp al simțirilor naționale și un păstor dintre cea mai iubiți ai poporului nostru. În timpurile ungurești nu s'a iscat furtună care să-l îndoie, nici înfriccare care să-l curme. Într'un rând, trecând granița la Predeal, în țara visurilor noastre naționale, preotul Mureșan și-a descoperit capul, ca în biserică, și a salutat munții hotarului cu imnul național. La întoarcere, unghurii l-au luat la grea prigoană, dar n'a îngenunchiat în fața călăilor, ci a suferit cu tărie de martir toate șicanele. Înimosul român a avut însă în viața sa și o mare, o sfâșietoare durere! La niște alegeri averescane, corteșii Generalului i-au făcut marea batjocură să-l aresteze și să-l iachidă într'un coteț de găini.!. Toate palmuirile suferite dela unghuri, n'au fost atât de dureroase ca această rușine, pe care i-au făcut-o „frații“ lui de sânge. Adică niște derbedei uitați de sine. Pentru convingerile sale, a suferit însă și nu s'a plâns nimănui. Moartea milostivă l-a mântuit însă de toate. Iar noi, cei mici cari am rămas, se cuvine să-i păstrăm măcar amintirea cu sfîntenie, ca unuia care a suferit și a luptat pentru mărirea neamului. Mai amintim, că protopopul tribun Mureșan din Lujerdiu (aproape de Gherla) a fost, în tinerețele sale, ucenic al școalelor dela Blaj.

Zeppelinul în jurul lumii. Vestitul balon cu numele „Zeppelin“, al Nemților, cel care a făcut vre-o două drumuri între Europa și America, a plecat în ziua de Joi, 15 August, să facă ocolul lumii în sbor. El și-a luat calea peste Rusia și se află acum, undeva pe deasupra Chinei. Eckener, căpitanul balonului, trimite într'una știri prin telegrafia fără fir și spune, că zborul merge neted. Zeppelinul se va opri la Tokio, în capitala Japoniei, apoi va sbura mai departe, peste Oceanul cel mare în America. Și se va întoarce acasă de către apus, după ce a sburat tot spre răsărit.

Sătean mort de turbare. Săteanul Dan Ion din Zărnești a fost mușcat în luna Iunie de un câine turbat. Nevoind să meargă la Cluj ca să fie ulțoit, zilele trecute a murit între cele mai groaznice chinuri. Și mai sunt și alți săteni din Zărnești mușcați de acei câine.

Un „mort“ care se întoarce acasă. La Ghimbav lângă Brașov, s'a fost găsit mai dăunzi un om ucis de tâlhari necunoscuți. Poliția a vestit cazul prin gazete și mortul a fost pus, mai multe zile, într'o odaie, spre vedere publică, doar' îl va recunoaște cineva. După știrea din jurnale, a și sosit atunci la Brașov o doamnă din București, cu numele Maria Anghelescu, al cărei bărbat plecase de-acasă de vre-o două săptămâni și nu se mai întoarcea. Doamna, văzând mortul dela Brașov, a spus cu mare durere, că-i bărbatul ei și i-a și făcut probod frumos, jelindu-l cu toate rudeniile. A pus și parastas și alte slujbe, toate rudeniile. A pus și parastas și alte slujbe, după obiceiul creștinesc. Iată însă, că în zilele după obiceiul creștinesc, se întâmplă o mare șodenie. Doamna Maria Anghelescu se trezește într'o bună zi, că soțul său, negustorul Marin Anghelescu, se întoarce acasă, întreg și sănătos, precum plecase înainte cu două luni.!. Mirarea precum plecase înainte cu două luni.!. Mirarea d-nei, la vederea „mortului“, nu se poate prinde în slove. „Tu nu ești mort, Marine?“ — li zice soția. „Vorbești prostii, femeie. Tu nu vezi, că sunt, slavă Domnului, în carne și în

În timpurile de demult, în codrii Moldovei noastre, precum și în alte păduri ale Europei, trăiau un fel de dobitoace, mari și fioroase, numite »bouri«, al căror neam este în stingere. În codrii Moldovei nu mai sunt bouri de multă vreme, căci i-a pustiit războaiele celea multe și vânătorile, rămânând numai amintirea lor, în stemele domnești ale voievozilor de demult. Până înainte de războiu, se mai găseau bouri în Polonia rusească, într'o pădure a Țarului, dar și aceia s'au prăpădit. Acum se mai găsesc câteva perechi în Germania și în Ungaria, ocrotiți și păziți cu mare grijă, să nu le piară sămânța de tot.

Chipul nostru înfățișează o vacă de »bouri« din grădina de prăsilă din Berlin, care a fâtat un vițeluș. Nu-i însă mare bucuria pentru acest vițel, căci e tăurenciu, și astfel și aceasta nouă prăsilă e în stingere. Azi mâne, despre neamul bourilor se va vorbi numai în cărți și în povești.

oase?“ — „Atunci noi pe cine am îngropat?“ Bineînțeles, bucuria femeii a fost cum nu se poate mai mare și a scris cu mâna ei, la Brașov, la poștă, să caute alte rudeni pentru mortul dela Ghimbav, că bărbatul său, Marin Anghelescu, s'a întors acasă sănătos. Acum poliția dela Brașov se întreabă iarăși: cine-i ucisul de tâlhari dela Ghimbav?

Copilă îngropată de vie. În orașul Berlin din Germania s'a pierdut mai dăunzi o copilă de 10 ani cu numele Hilda Zapernik. Părinții au înștiințat poliția și după câteva zile biata Hilda a fost găsită îngropată în pivnița unei case, care se clădește acum. Doctorul legi, care a văzut trupșorul mort, mărturisește că fetița a fost îngropată de vie. Așa arată semnele corpului fără viață. Se dă cu socoteala, că fetița a căzut în mâinile vre-unui prășcău ticălos, care, după ce a batjocorit-o, a îngropat-o repede, ca să nu mai rămâie urmă a fărădelegii lui. Jalnică învățătură pentru toți părinții, ca să-și grijască copiii, ca ochii din cap. Și mai cu seamă fetele, de orice vârstă, sunt supuse primejdiilor.

La ce sunt buni elefanții. În săptămânile trecute s'a putut vedea la Oradea mare o menagerie cu tot felul de animale, dintre acelea cari trăiesc prin țările calde. Când orădanii s'au săturat de-a mai privi comedia, proprietarul și-a adunat șetrile și a dat să plece spre alt oraș. În drum spre gară, un căroiu cu sălbătaciuni s'a ciocnit cu tramvaiul, răsturnându-se și comedia și tramvaiul. Din norocire carul cu sălbătaciunile nu s'a stricat, precum nici tramvaiul cu călători, astfel că moarte nu s'a întâmplat. Însă era vorba, cum se vor pune în picioare marile cară răsturnate? Comedișii nu s'au turburat însă de loc, ci au adus înainte pe cei doi elefanți pe cari li aveau, și aceștia, cu puternicele lor trombe, cât bați în palme au pus în picioare și comedia

și tramvaiul răsturnat. Bineînțeles, că în vremea asta, leii și tigrii îngroziți, scoteau din gâtjuri niște urlete cumplite, de s'a îngrozit întreg orașul să-i vadă. Femeile și copiii cari se aflau pe străzi, au luat-o însă la sănătoasa. N'a trecut nici un ceas și comedia cu sălbăticiunile și-a văzut de drum, mulțumită puterii celor doi elefanți imblânziți.

Comoară de pe vremea Turcilor. Un țăran dintr-o comună din apropierea Blajului, arând într'un pământ al său, a dat peste o mare sumă de bani vechi, bumbi de dolman și paftale, cari au fost ascunși acolo în timpurile năvălirilor turcești. Bani erau taleri polonezi și „mariași“ ungurești, dintre anii 1534—1596. Aflătorul se plânge însă, că i-au fost furati toți banii, vre-o 600 de mariași mărunți, 70 de taleri, bumbii de dolman și paftalele, înafară de vre-o 10 bucați bani, pe cari i-am văzut și noi, și le-am socotit vechimea. Este știut însă, că banii vechi și orice comori aflate în pământ, trebuiesc înștiințate la stat. Astfel, Prefectura județului Târnava mică, luând cunoștință de comoara aflată, a pornit cercetări, să se afle ce s'a făcut cu banii și cu celelalte lucruri găsite? Cei cari țin ascunși sau cumpără astfel de bani, vin pedepsiți. Jandarmii însă le vor da de urmă.

Fosta împărăteasă Zita se mută în Belgia. Văduva fostului împărat și rege Carol, al Austriei și Ungariei, care trăia până acum în Spania, se mută, cu toți copiii săi, în orașul Löwen din Belgia. Zita are un fecior mare cu numele Otto, care va umbla în școala cea mai înaltă din Löwen și mamă-sa vrea să fie alături de dânsul. Pe acest Otto, ungerii îl socotesc și astăzi ca pe moștenitorul de tron al lor și, tocmai de aceea, pe lângă el se află statornic și un vestit profesor unger, care-l învață ungurește.

Cel mai bătrân însurățel. În orașul Johannesburg din Africa, s'a însurat de curând un negru hotentot, în vârstă de 120 ani, cu o femeie de 48 ani. Noul mire a mai fost însurat de multeori și are 55 de copii, înafară de vre-o 200 de nepoți și strănepoți. Hotentotul naibii se ține încă foarte bine și are nădejde, să mai trăiască mult și fericit cu noua lui boreasă.

Mașina de sburat în slujba evangheliei. Un călugăr din Germania, care în timpul războiului a făcut serviciul aeroplanelor, se pregătește să plece cu mașina de sburat în Africa, unde vrea să rămână între sălbatici, ca propovăduitor al evangheliei lui Hristos. Paul Schultze, căci așa se numește călugărul aviator, va păstra și mașina de sburat cu sine, ca să poată răsbate cât mai ușor prin tinuturile păgânilor, răspândind mântuitoarele învățături ale creștinismului. Călugărul Schultze va fi deci, întâiul care pune mașina de sburat în slujba evangheliei.

O mare hoție. Un econom de frunte din Blaj-sat, a vândut mai dăunăzi două vagoane de bucate negustorului Ilie Preda din comuna Olanu-Argeș. Din prețul cerealelor, vânzătorul a primit 108 mii lei și mai avea de câpătat 34 mii lei. În zilele trecute, economul nostru din Blaj-sat primește o înștiințare dela poștă, că i-a sosit o scrisoare cu bani din gara Ionești. Ducându-se la oficiu, să ridice scrisoarea cu valori, a avut cumințenia să desfacă pachetul chiar acolo, în văzul funcționarilor poștali. Pachetul era dela negustorul Ilie Preda și suna despre suma de 30 mii lei. Sigilele de ceară erau neatînse. Purcezând deci la desfacere, mare a fost mirarea, și a economului vânzător și a funcționarilor dela poștă, când în pachet, în loc de bancnote, s'au găsit

numai hârtii de jurnal vechiu, iar bani ca în palmă...! S'a luat, firește, numai decât, proces verbal de ceea ce constatate și s'a avizat legal oficiul de predare din gara Ionești. Acum judecata va trebui să afle, cine a subtras bancnotele din scrisoarea de valoare, ori dacă, peste tot, fostau în copertă bancnote, ori n'au fost? **Învățătură:** în ziua de azi trebuie să fi cu ochii în patru, chiar și când capeți scrisori de valoare sigilate în regulă! Economul nostru din Blaj-sat a fost și, astfel, la nici o întâmplare nu poate rămânea de pagubă.

Tipicul săptămânii XV după Rusalii.

Duminecă, 1 Septembrie 1929, începutul Indictului, adică a anului nou bisericesc, și amintirea cuviosului părintelui nostru Simion Stâlpișnic și a celor împreună cu dânsul.

Sâmbătă seara, la Doamne strigat-am... 10 stihiri, 4 ale învierii v. 6. din Octoih și 6 ale cuviosului pe versurile din Mineiu. Mărire și acum dogmatica v. 6. *Intrat. Lumină lădă...* Prohimenul zilei și paremiile cuviosului. *Stihoavna* învierii v. 6. *Acum slobozeste...* Troparul învierii v. 6. și ale Mineiului. Deslegare.

Duminecă dimineața, la Dumnezeu este Domnul... Troparele ca și Sâmbăta seara. Stihologiile v. 6. din Octoih, Mărire din Mineiu și acum iarăși din Octoih ale Născ. de Dumnezeu. Polieleul și Troparele mari ale învierii. Ipacoiul v. 6. și sedelna de după Polieleul din Mineiu. Antifoanele (treptele) și prohimenul v. 6. *Toată suflarea...* Evanghelia învierii IV. *Învieria lui Hristos...* Ps. 50 Mărire și celelalte din Mineiu. Rugăciunile preotului Catavasiile sf. Cruci. După catavasia III sedelna, condacul și icosul cuviosului din Mineiu, după catavasia VI condacul și icosul învierii v. 6. Luminătoarea învierii IV., a indictului și a cuviosului. La laude, stihirile învierii 4 pe v. 6. și din Mineiu iarăși 4 v. 2, 3 și 4. Mărire stihira evangheliei învierii IV, și acum *Preabinecuvântată ești...* Doxologia Mare.

La sf. Liturghie toate ale învierii v. 6. Troparul învierii v. 6. și troparele din Mineiu.

Duminecă seara (inserat comun), la Doamne strigat-am... 6 stihiri, 3 dela un Martir și 3 dela un Arhiereu din Mineiu (2 Sept.) Mărire a Martirului și acum a Născ. de Dumnezeu dela Arhiereu. *Lumină lădă...* Prohimenul zilei. Și îndată *„Invrednicește-ne Doamne... Stihoavna învierii v. 6 de Duminecă seara din Octoih. Acum slobozeste... Troparele sfinților și a zilei „Arhistrategi ai oștilor cerești... Ectenia „Îndură-te spre noi Dumnezeule... Deslegare.*

Cunoașterea uraganelor după nori

În vremea din urmă s'au întâmplat multe uragane — vânturi grozav de mari — mai ales în Europa.

În Germania și Austria, uraganul a nimicit în mare parte recolta câmpului. În Cehoslovacia zeci de coperișuri au fost desvelite, sârmele de tramvai au fost rupte, omorând zeci de oameni prin scânteii electrice, cari pocneau ca și tunetul, sute de copaci au fost desrădăcinați.

În orașul Pardubice oamenii au fost târâți pe pământ de puterea uraganului.

Un călător nenorocit coborând din tren în timpul uraganului, a fost târât sub roțile vagonului și omorât pe loc.

Mai mulți oameni fiind surprinși de uragan pe drum, numai cu mare greu au putut ajunge acasă, fiindcă li purta vântul ca pe niște obiecte fără nici o greutate.

Țara noastră având o așezare destul de potrivită, e ferită de uragane puternice.

Totuși s'ar putea întâmpla, ca țaria vreunui uragan să ajungă și pe la noi. Venirea uraganului se poate ști cu o zi înainte, de pe feliiul norilor.

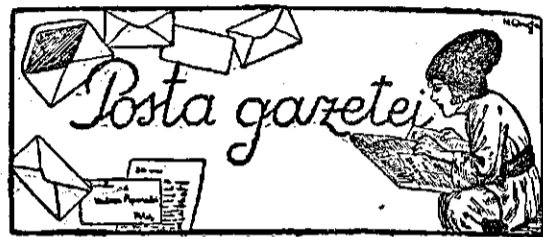
Dacă soarele apune în nori roșii ca focul, un roșu neobișnuit în alte zile, e semn de mare schimbare a vremii.

Când deodată cu coloarea roșie a norilor se observă și o coloare verde, e semn, că vom avea vânturi puternice.

Dacă atât coloarea roșie, cât și cea verde sunt foarte bătătoare la ochi, trebuie să ne așteptăm la furtună și chiar la un uragan.

Dacă la apusul soarelui, norii sunt de coloare roza-gălbinie, e semn de vreme frumoasă.

Când însă la apusul soarelui, norii sunt colorați în galben, e semn de ploaie.

Poezia „Nu vă e rușine“, biciuind pe fetele și femeile cari își părăsesc portul și se îmbracă „la modă“, cuprinde idei bune, însă forma lasă de dorit. Nu se poate publica.

I. M. în R. Poezia „Amurg“ este cam neguroasă, iar sfârșitul deadreptul de neînțeles pentru cetitorii din popor:

Aruncă peste sat mantaun-i sură:

Tablou feeric în miniatură...!

Bunii noștri țărani nu pot să știe ce-i „miniatură“. Prin urmare, pentru gazeta noastră nu face!

Am primit în cursul săptămânii trecute câte 45 Lei dela următorii: Seucan Ștefan, Filip Gheorghe, Ștefan Roșca, Augustin Lupu.

Câte 90 Lei dela următorii. Mihaiu Vancu, Ioan Pop, George Ocner, Ștet Gheorghe, Ioan Cardaș,

Câte 180 Lei dela următorii: Tulai Teodor, Ioan Dredețian, Ioan Mărginean, Of. parohial Cenade, Lucuț Grigor, Mateac Ioan, Sabou Gheorghe, Opușan Maria, George Opreș, Ioan Das, Nicolae Florea, Tătar Patriciu, Moldovan Maria, Banchea Gheorghe.

Alte sume am mai primit: Ioan Szekeli 300 Lei; Cismaș Gheorghe 100 Lei; Popa Petru 270 Lei; Vasile Demian 270; Vasile Mețian 80 Lei; Moise Grigore 200 Lei;

Redactor: IULIU MAIOR.

Aviz școlar

Examenele de corigență la Școala Normală de fete, se țin în 9 Septembrie, dimineața la orele 8. Pentru a fi admisă la examenul de corigență, fiecare elevă trebuie să înainteze o cereră timbrată, către direcțiunea școlii, până în 31 August c. cel mai târziu.

Inscrierile se țin în 13—15 Septembrie c. Nici o elevă nu va putea fi înscrisă care nu prezintă **complect actele recerute.**

În 16 Septembrie la 8 dimineața, încep cursurile regulat.

(800) 1—1

DIRECȚIUNEA.

Primăria comunală Sâncel

Nr. 569—1929.

PUBLICAȚIUNE

Se publică spre cunoștință generală, că în ziua de 1 Octombrie 1929 ora 2 p. m. iar pentru caz de nereușită în ziua de 1 Noembrie 1929 la aceeași oră, se va ținea la primăria comunei li-citație publică, cu oferte închise și sigilate și fără drept de supraoferte, pentru arendarea cârciumei comunale, în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83 din legea Cont. Publ.

Arendarea se face pe timp de 3 ani, dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decembrie 1932.

Ofertele vor fi însoțite de 10% drept vadiu, din prețul strigărei, care e fixat în suma de 30.000 Lei.

Celelalte condițiuni se pot vedea la primăria comunei Sâncel.

N. FRĂȚILĂ
primar.

M. GASPAR
notar.

Primăria orașului de reședință BLAJ

Nr. 1173—1929.

Publicație de licitație

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 21 Sept. 1929, ora 11 dimineața, se va ține în localul acestei primării licitație publică, cu oferte închise și sigilate, pentru aprovizionarea cu 10 vagoane lemne de foc, necesare pentru:

Primăria orașului 2 vagoane;

Spitalul comunal 8

Ofertele vor fi însoțite de o garanție prov. de 10 la sută, în numerar sau cefect publice, garantate de Stat.

Licitatia se va ține în conformitate cu Art. 72—83 din legea Contabilității publice.

Caietul de sarcini se poate vedea în fiecare zi de lucru în orele oficiale.

Blaj, la 15 August 1929.

(805) 1—1.

PRIMĂRIA.

Nr. G. 1176/929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1176—1929 a judecătorei de ocol Blaj, în favorul reclamantului Bretter Carol și consoții repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel pentru incasarea creanței de 3632 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Septembrie 1929 orele 4 p. m. la fața locului în Valea-Lungă unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 50 feldere de cucuruz, coșer, în valoare de 8000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 14 August 1929.

(815) 1—1

ARTHUR BERAN
portărel

No. 944—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3831—1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului firma «Singer» repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru incasarea creanței de 4200 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 9 Septembrie 1929 orele 11 a. m. la fața locului în Roșia de Secaș la locuința următorului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: 4 butoaie diferite mărimi, în valoare de 12,876 Lei.

Dumbrăveni la 4 August 1929.

(816) 1—1

NICOLAE BACIU
portărel

Nr. 215/1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 2306—

1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului «Leda» fabrica de produse chimice repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel pentru incasarea creanței de 3215 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 19 Septembrie 1929 orele 9 a. m. la fața locului în com. Blaj la locuința următorului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: mașină de cusut, divan și dulap, în valoare de 16.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare¹⁾.

Dumbrăveni la 6 August 1929.

(814) 1—1

NICOLAE BACIU
portărel

¹⁾ Și în favoarea lui Fuchs Ludovic, repr. prin Dr. Ludovic Enyedi pentru 1690 lei cap. și acc.

No. 862—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3820—1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului «Casa de Economie» S. pe A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru incasarea creanței de —.— și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Septembrie 1929 orele 3, 4 și 5 p. m. la fața locului în comuna Blaj, la locuința următorilor unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Cară, coșere și fân, în valoare de 13.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 5 August 1929.

(806) 1—1

NICOLAE BACIU
portărel

No. 1499—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 5167—1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Ioan Doșa și sotul repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru incasarea creanței de 3488 Lei și acc. se

fixează termen de licitație pe ziua de 12 Septembrie 1929 orele 12 a. m. la fața locului în comuna Veza la locuința următorilor unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: șură și fân, în valoare de —.— Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare¹⁾.

Dumbrăveni la 6 August 1929.

(487) 1—1

NICOLAE BACIU
portărel

¹⁾ Și în favorul lui Iosif Baciu repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru 3600 lei capital și acc.

No. 46—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1219—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului David Rosenberger repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru incasarea creanței de 22,361 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Septembrie 1929 orele 10 a. m. la fața locului în localul prăvăliei unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: orate bisericesti, în valoare de 40.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare¹⁾.

Dumbrăveni la 4 August 1929.

(812) 1—1

NICOLAE BACIU
portărel

¹⁾ Și în favorul lui Stöckler și comp. pentru suma de 850 lei capital și acc. reprez. prin Dr. Lud. Enyedi.

No. 1140—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3830—1928 a judecătorei de ocol din Aiud în favorul reclamantului «Asociația Vinicultorilor din Pod. Aiud s. p. a.» repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru incasarea creanței de 6967 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Septembrie 1929 orele 6 p. m. la fața lo-

In fiecare 3 secunde se construiește
și se vinde un

FORD NOU!

adică 9600 bucăți în 8 ore

Iată mașina care a bătut recordul producției zilnice din lume.
Mașina Ford tipul 1929 este mașina cerută și dorită de toată lumea, fiindcă la prețul ei dă cu mult mai mult ca orice altă mașină.

Motorul puternic 40 HP. consumație minimă 7—10 litri la 100 Km. Caroseria elegantă, linii frumoase, culori armonioase suspenzie, ireproșabilă.

Iată mașina ideală corespunzătoare timpurilor de azi.
Din toate modelele și culorile a sosit UN MARE TRANSPORT LA FIRMA

PERRY, Cluj, Str. Reg. Maria 2

care stă la dispoziția Dv. cu toate serviciile ei asemenea cu prețuri și avantaje de plată excepționale. Grăbiți-vă pentru a VĂ alege culoarea favorită. asemenea a sosit un mare transport de piese de schimb, accesorii, cauciucuri etc.

(783) 2—2

PEBBY, Regina Maria Nr. 2

cului în com. Blaj la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: 600 litri vin, în valoare de 30,000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 3 August 1929.

NICOLAE BACIU
portărel.

(808) 1-1

No. 145—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 1149—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului «Palma-Cauciuc soc. pe acții» repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de 8000 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 19 Septembrie 1929 orele 11 a. m. la fața locului în com. Blaj, la localul prăvăliei unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: Impermeabile și căpături de piele, în valoare de 22,500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 6 August 1929.

NICOLAE BACIU
portărel

(809) 1-1

No. 144—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 1150—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului «Palma-Cauciuc soc. pe acții» repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de 8000 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 19 Septembrie 1929 orele 10 a. m. la fața locului în com. Blaj la localul prăvăliei unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: ghețe de dame și ciorapi, în valoare de 24.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 6 August 1929.

NICOLAE BACIU
portărel

(810) 1-1

No. 62—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 833—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului firma Martin Kopony repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de 3410 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Septembrie 1929 orele 11 a. m. la fața locului în localul prăvăliei unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: pături de lână și plapome, în valoare de 6900 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 4 August 1929.

NICOLAE BACIU
portărel

(101) 1-1

Nr. 175—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 2305—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului «Banca Generală de credit» repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 1370 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 16 Septembrie 1929 orele 1 p. m. la fața locului în com. Tău la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: Fân, mașina de cusut, cucuruz și alte, în valoare de 18340 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.¹

Dumbrăveni, la 5 August 1929.

NICOLAE BACIU,
portărel.

(801) 1-1.

¹) Și în favorul lui Dr. I. Bianu pentru 410 lei capital și accesorii.

Nr. 216—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 2797—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului «Banca Generală de credit» repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea, pentru încasarea creanței de 1770 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 16 Septembrie 1929 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Tău, la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: Cărută, porci și cucuruz, în valoare de 8500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni, la 5 August 1929.

NICOLAE BACIU,
portărel.

(802) 1-1.

Nr. 269—1929

Publicație de licitație.

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 2173—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Wilhelm Naftali repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea pentru încasarea creanței de 4352 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 12 Septembrie 1929 orele 9 și 10 a. m. la fața locului în com. Spătac la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: Car, vacă și vițea în valoare de 7200 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 5 August 1929.

(803) 1-1

NICOLAE BACIU
portărel

No. 279—1929.

Publicație de licitație.

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 2484—1929, a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Wilhelm Naftali repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea, pentru in-

casarea creanței de 1847 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 10 Septembrie 1929 orele 9 și 11 a. m. la fața locului în comuna Crăciunelul de Jos și Blaj, la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume: o bicicletă și o batoză, în valoare de 14,000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 5 August 1929.

(804) 1-1

NICOLAE BACIU
portărel

PENTRU ȘCOLARI

Am ghețe și pantofi bine lucrați, după ultima modă

Pantofăria BARNĂ

Piața I. M. Clain

TOT AICI SE PRIMESC ȘI
DOI ÎNVĂȚĂCEI

(799) 2-2

Căutăm

conducător de chiosc de ziare, cu garanție materială. A se

adresa:

Direcțiunii Fundației Regele
Mihai I, CLUJ, Piața
Gării Nr 1.

(797) 2-2

Econoamă

Doamnă 46 ani, fost econoamă la un preot, singură prin deces, merge econoamă, la preot văduv. Adresa la Administrația „Unirea Poporului”,

(790) 2-2

Blaj

Elevi de liceu

primește în cortel și vipt

(798) 2-3

Profesorul
FLAVIU C. DOMȘIA

UN ELEVATOR

în stare foarte bună 800 mm. vinde

Nicolae Platon, preot
CORNEȘTI-ARDEAL

(791) 2-2

județul Târnava-mică

Citiți „UNIREA POPORULUI”